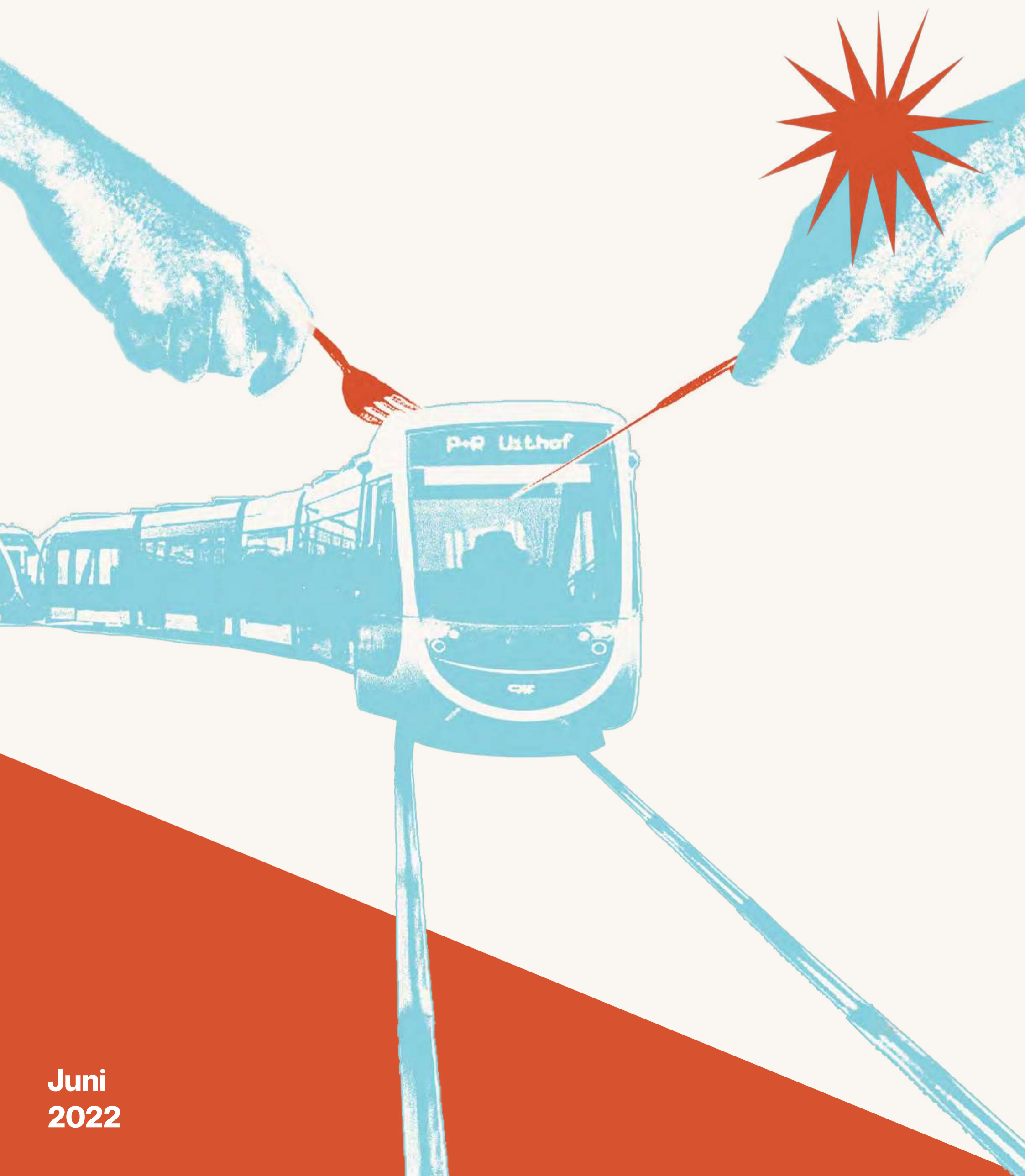

PRIKKEL

Een blik op prikkels van fascinatie tot irritatie.

Juni
2022

Inhoud

Druk druk fuck	4-5
Prikkelvriend	6
Prikkelvijand	7
Prikkelheld	8-9
Hoofdpijn dozijn	10-11
Nina	12-13
Prikkeldraad	14-15

PRIKKEL

Druk druk fuck

Drukke. Het is iets wat naar mijn mening Nederland perfect beschrijft. Constant ben ik overprikkeld als ik de stad in ga. Wat vaak voorkomt, aangezien ik in de stad woon. Al die mensen, geluiden en vervoersmiddelen. Misschien komt het zo hard binnen doordat we twee jaar binnen hebben gezeten, maar dat is nu verleden tijd.

**“Leuk voor m’n hart,
voor m’n hoofd een strijd.”**

Het leven is weer begonnen en dat merk ik persoonlijk aan alles. Massa’s mensen, horeca die weer volle toeren draaien (Met te weinig mensen dat dan weer wel), de lach om mensen hun gezichten en de overvolle agenda’s. Dat laatste is wel een dingetje merk ik nu al bij mijzelf. ‘He Tess, wanneer zullen wij gezellig een drankje drinken?’ krijg ik vaak de vraag. Mijn antwoord? ‘Hé, ehm over 2 maanden?’. Misschien denk je nu ‘je kan ook nee zeggen’. Geloof me dat weet ik en ik vind dat ik oprecht kan zeggen dat ik daar goed in ben, maar ik vind het heerlijk om leuke dingen te doen. Dus dan maar vol plannen die agenda. Wat voor mijn hart alleen maar heel leuk is, maar voor mijn hoofd af en toe een strijd is. Ik denk dat iedereen het gevoel wel kent van die deadline moeten halen, maar dat de afspraak met een vriend om een drankje te doen, die je al maanden niet hebt gezien je ook niet wilt afzeggen.

Begrijp me niet verkeerd ik vind het heerlijk dat de wereld weer een beetje normaal wordt (woor zover dat kan), maar die chaos in mijn hoofd heb ik niet gemist. Door die rust heb ik echt geleerd wat ik belangrijk vind om te doen en vooral met wie. Het is leuk dat je nu met die mensen weer meer dingen kunt doen dan alleen een rondje lopen, maar dan kom ik op nog een ander punt wat me aardig stress geeft. Geld. Eerlijk gezegd heeft dat me altijd al stress gegeven, maar het is er anno nu niet beter op geworden. Doordat alles nu ook echt duurder is geworden merk ik dat mijn bankrekening soms heel hard mijn naam roept om me tot orde te roepen. Ik werk me naast mijn studie rot om alle leuke dingen te kunnen blijven doen, maar alsnog ben ik drastisch opzoek naar die ene geldboom. Dus als iemand die toevallig al heeft gevonden? Laat me dat alsjeblieft weten. Scheelt mij weer een hele hoop stress en prikkels.

- Tess Isaacs

Prikkelvriend

Ork, ork, ork, ja je kent het wel. Met een ruime voorsprong is dit mijn favoriete bestek. Het liefst zou ik voortaan alles eten met een vork; ik durf de uitdaging aan. Dus, de eerstvolgende keer dat je een lepel pakt om je stamppot of weetikveel te eten, gebruik gewoon die vork, je verdient beter dan zo'n kuipje aan een stok.

Prikkelvijand

Je hoort opeens een gek getik voor je. Regent het? Opeens valt het kwartje. Het meisje wat voor je zit heeft van die vreselijk lange drakennagels waardoor ze niet meer normaal op haar telefoon een nummer kan intikken. Hoe in vredesnaam doe je met die nagels een crème op of doe je je lenzen in de ochtend in?

Prikkelheld

Mijn grootste inspiratie is David Bowie. Wat hem typeert is een unieke kijk op de wereld, constant vermogen om te veranderen en een compleet eigen blik op de wereld.

Voor hem bestonden geen grenzen, stigma's en welhaast angsten. Hij experimenteerde, zowel in het leven als in zijn muziek... Schreef teksten door bijvoorbeeld krantenartikelen op te knippen en als een mozaïek opnieuw op te bouwen en had elk decennium een andere stijl. Mij inspireert dit constant omdat jet leven veranderlijk is en het van belang is hierin mee te kunnen bewegen. Zoals Bruce Lee al zei; "Be like water".

Naast muzikant was hij ook producer en heeft hij een aantal albums van Iggy Pop geproduceerd (en het bed met hem gedeeld naar het sxhijnt). Kortom; Rock 'n Roll galore!

Ik heb de muziek ontdekt via mijn vader die groot fan is. Ik hoorde de muziek al in de auto toen ik een jaar of 5 oud was en dit prikkelde mij toen al. Later (toen ik een jaar of 8 was) kwam de film Labyrinth uit waar hij de bad guy in speelt. Vanaf toen was ik om. Ik moest ontdekken wie hi was en wat hij allemaal deed.

Ik ben me gaan verdiepen in zijn muziek en karakters die hij vertolkte.

In de jaren 2000 kwam hij met weer een nieuwe stijl; elektronisch georiënteerde muziek. Ik heb hem toen in de Arena mogen zien; waanzinnig.

In 2015 werd het album Blackstar opgenomen en kwam de single Lazarus uit. De clip was zo intrigerend, duister en achteraf voorspellend gebleken.

11 Januari 2016 is hij overleden.
- **Lars Eggen**

Hoofdpijn dozijn

Als er mij iets irriteert dan zijn het wel chips kruimels. Stel je voor: je doet een leuk spelletje op de nitendo switch of een bordspel of wat dan ook en je denkt er een zakje chips bij te pakken. Binnen no time zit alles onder de kruimels en vet. Dit kan ook nog is funest zijn voor de controllers van je console. Nu ben ik al zover dat ik en mijn partner eetstokjes gebruiken voor chips tijdens het gamen. Zo blijven de vingers blijven schoon.

- Riswan van Tol

Ik kan er met mijn hoofd echt niet bij dat er tegenwoordig nog steeds restaurants zijn waar je als vegetariër amper iets kan kanen. Dan zit je daar met je vleesetende vrienden die tientallen opties hebben, maar met geluk heb jij de keuze tussen een zak friet en een maiskolf. Do better.

- Raaf de Rooij

Onze maatschappij wordt lui en ik vind het mateloos zonde. Ik heb het natuurlijk over afkortingen. Een vriendin vroeg laatst of we een LAWA langs het kanaal gingen maken en of we later GINTO's gingen drinken. Een Lawa, dat is blijkbaar een 'lange wandeling' maar dan zonder de 5 klinkers die het woord oorspronkelijk bevat. En hoewel 'gin tonics' bestaat uit slechts 3 klinkers, is dat voor de gemiddelde of klaarblijkelijk teveel moeite om uit te spreken. Hoofdpijn krijg ik ervan.

- Noah Schielen

Ik heb er een hekel aan als ik ergers naartoe moet fietsen met haast. Ik heb sowieso al een hekel aan fietsen in het algemeen. Maar als ik haast heb vind ik het nog erger. Zeker als je helemaal bezweet ergens aankomt super irritant. Doe mij maar lekker net iets langer in de bus.

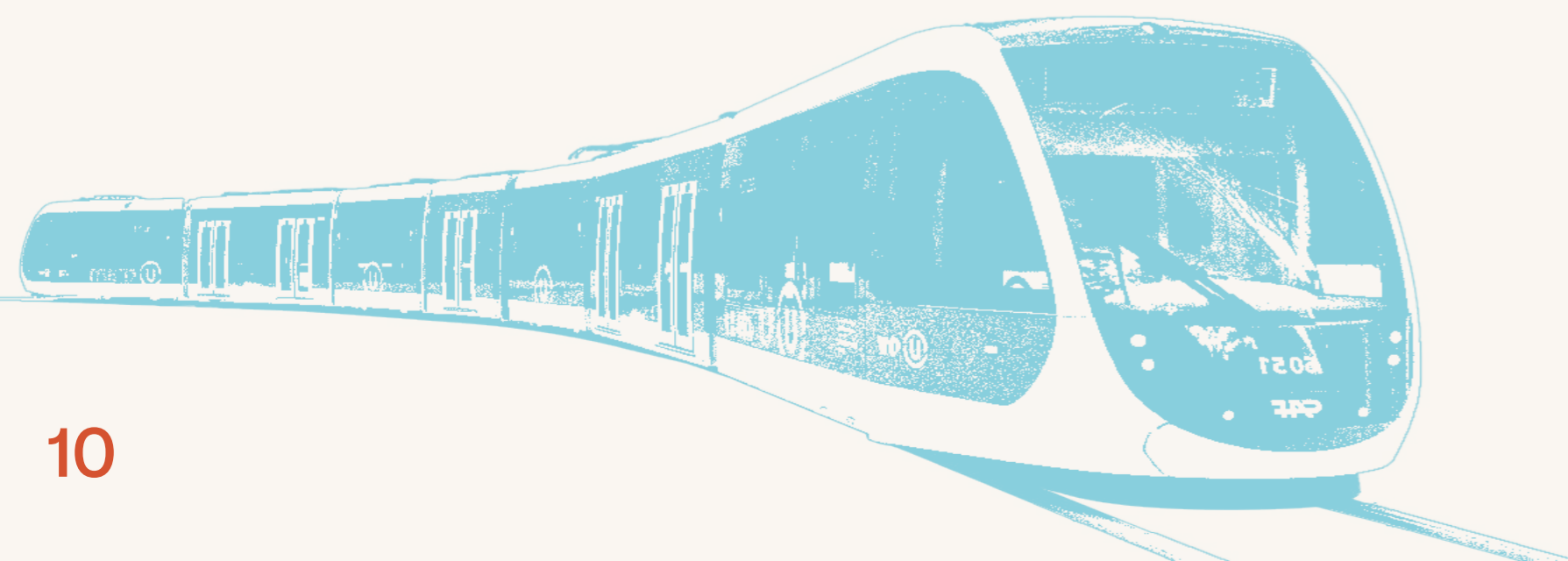
- Dané van Eikenhorst

Ik reis regelmatig met de trein, tussen Utrecht en Leiden. Als ik in een vier-zitter moet zitten, weet ik dat het voor kan komen dat er iemand bij komt zitten. Maar waar ik dan ábsoluut niet tegen kan, zijn de mensen die recht tegen over je komen zitten. Het lijkt wel alsof deze aliens uit een andere dimensie komen. Ik heb geen been ruimte, de ander ook niet. Je kijkt elkaar recht in de ogen aan. Het is jammer dat deze mensen niet beseffen dat één zitje naar rechts, een wereld van verschil kan maken!

- Sem Schilder

De Uithof tram geeft mij werkelijke nachtmerries. Er is altijd wel wat aan de hand met dat ding; er staat een briesje of er zijn een paar druppeltjes gevallen en meteen wordt de hele handel stilgelegd. Het lijkt bijna alsof ze die peper dure tram enkel getest hebben op een licht bewolkte dag bij een graadje of 14.

- Romy Klomp

Ik irriteer mij mateloos aan wanneer mensen hun borden niet netjes wegleggen in een restaurant. Klinkt misschien gek, maar ik dacht dat dit een soort standaard gebaar was. Nu ik al bijna een jaar in een restaurant werk in Amsterdam, merk ik dat er hooguit 3 mensen in de week hun tafel een beetje netjes achterlaten. Soms zitten er pleisters op de tafels, afgekauwde edamame boontjes of gebruikte tandenstokers die ik vervolgens moeten opruimen. Bah.

- Shafira Muradin

Ik vind het zo verschrikkelijk als je net wilt gaan douchen, maar iemand anders gaat voor jou. Stel je voor: je komt thuis van een lange dag. Het enige waar je aan kon denken op weg naar huis was om meteen onder de douche te stappen. Je loopt richting de badkamer en wilt de deur open doen als je ziet dat de hij op slot zit. 'Hallo, wat doe je?' Vraag je. 'Ik ga douchen', hoor je aan de andere kant van de deur. Je weet dat je geen recht heb om boos te zijn, maar goh, wat is dat kut.

- Nomi Vreman

De stoep. Een gevaarlijke plek waar burgers alles doen wat god verboden heeft. Nederland verplaatst zich via de rechterzijde. Maar niet op de stoep. Dat zou ook te mooi zijn, dat je gewoon kan lopen, zonder je door tegenliggers heen te manoeuvreren. Vroeger droegen ridders hun zwaard links, omdat men rechts was. Als je links liep kon je dan makkelijker aanvallen. Indien dat het doel is, houdt links aan. Zo niet, gelieve u via de rechterzijde te verplaatsen.

- Arie Ligthart

Het geluid van etende mensen; dat vind ik zo ranzig. Het smakkende, krakende en vieze geluid van iemand die aan het genieten is van hun maaltijd. Dit is iets wat bij mij door merg en been gaat. Meestal kunnen mensen er niet zoveel aan doen Waardoor ik voor altijd in mijn lijden zal blijven zitten.

- Daan Siersema

Waarom maken we nog steeds blikjes zonder zo'n lipje eraan om het makkelijke open te krijgen? Dan koop je net weer het verkeerde blik en moet je graaien door je bestekla op zoek naar de blikopener die je jaren geleden een keer van je moeder hebt gekregen. Laten we hiermee kappen, want ik heb geen zin om een kwartier bezig te zijn met het openen van kikkererwten voor ik kan genieten van m'n karige studentenmaaltijd.

- Merel Korfage

Eens in de zoveel tijd opnieuw de strijd met jou aan. Deze zilveren barrière is mijn grootste, maar ook mijn kleinste irritatie. Is er geen makkelijkere manier? Elke keer glip je weer tussen mijn vingers vandaan als ik bij dat frisse, mintige goedje probeer te komen. Ik schuw de dag dat ik opnieuw met jouw in aanraking kom, maar helaas heb ik geen keuze. Twee keer per dag gebruik ik het spul dat jij verschuilt houdt tot de dag dat ik het loodje leg.

- Inge Eshuijs

Jarenlang heb ik een hekel gehad aan dat ding om mijn romp. Vooral in de zomer. Dan was het zo warm om je lichaam. Ik had het geluk dat ik geen stinkende puber was, anders dan had niemand naast mij willen zitten. Want ik heb van mij 10e tot mijn 12e een brace moeten dragen voor mijn rug.

Een vergroeiing in mijn rugwervel, scoliose heet dat om precies te zijn. Mijn rugwervel stond wel zo'n 32 graden schever dan een 'normale' rugwervel. Als klein meisje van 6 begonnen de rugklachten op te spelen. Ik moest stoppen met ballet en baalde daar toen heel erg van, want dat was echt mijn passie vanaf mijn, ja geloof het of niet, 3e jaar. Mijn ouders waren ten einde raad, want niemand wist wat er aan de hand was met mijn rug. Pas jaren later op mijn 9e werd er scoliose ontdekt. De begeleiding begon in het Gelre ziekenhuis in Apeldoorn, waarbij het op die dag zo druk was dat mijn ouders en ik het gesprek hadden in een soort afgelegen kamer met schoonmaakspullen. Het leek wel een film...

Die arts gaf eerlijk toe dat hij nog niet eerder iemand met scoliose had begeleid, dus mijn ouders zijn verder gaan kijken. In Nijmegen zijn ze gespecialiseerd in dit soort gevallen als ik. Op het moment dat ik binnenliep werd het traject wat minder vervelend. Je werd als patiënt echt gerustgesteld. Zelfs tijdens de minder leuke momenten, zoals tijdens het opmeten van een nieuwe brace werd het je zo comfortabel mogelijk gemaakt. Iedereen was super lief. Zelf kijk ik er niet per se negatief op terug, maar juist positief.

Mijn ouders en ik kregen altijd de slappe lach in het ziekenhuis en de artsen waren altijd heel aardig. Mijn broertje heeft het ook zwaar gehad, hij was jong en zeker na mijn operatie was het voor hem lastig. De afstand tussen Apeldoorn en Nijmegen was te groot om in de buurt te blijven, maar het liefst bleef hij elke dag in het ziekenhuis bij mij. Soms heb ik het er nog wel eens met mijn ouders over en die vertellen dan dat ze zich groothielden, maar kapot van binnen gingen om mij met een brace om te zien. Nu 11 jaar later

na mijn operatie kijk ik er weer op terug. Ik heb namelijk niet het gevoel dat ik het op de juiste manier heb afgesloten, maar wil ook laten zien dat het in mijn ogen allemaal wel meeviel.

Frida Kahlo

Ik raakte geïnspireerd door mijn bezoek aan het museum in Assen. Daar was een expositie over het leven van Frida Kahlo. Mijn moeder zei dat ze veel overeenkomsten zag in mij en haar. Frida had een ernstig ongeluk gehad en leefde lang met pijn, maar had altijd een glimlach op haar gezicht. Volgens mijn moeder was dat bij mij ook zo. Daarom wil ik mijn brace uit de kast halen en opvrolijken door deze te beschilderen net zoals Frida dat deed. Om zo te laten zien dat inderdaad schijn bedriegt, je zag mijn brace niet als ik deze aan had, zeker omdat ik 9 van de 10 keer vrolijk was. Maar dat ik wel pijn en last ervan heb gehad.

- **Nina van den Hurk Lopez**

Prikkeldraad

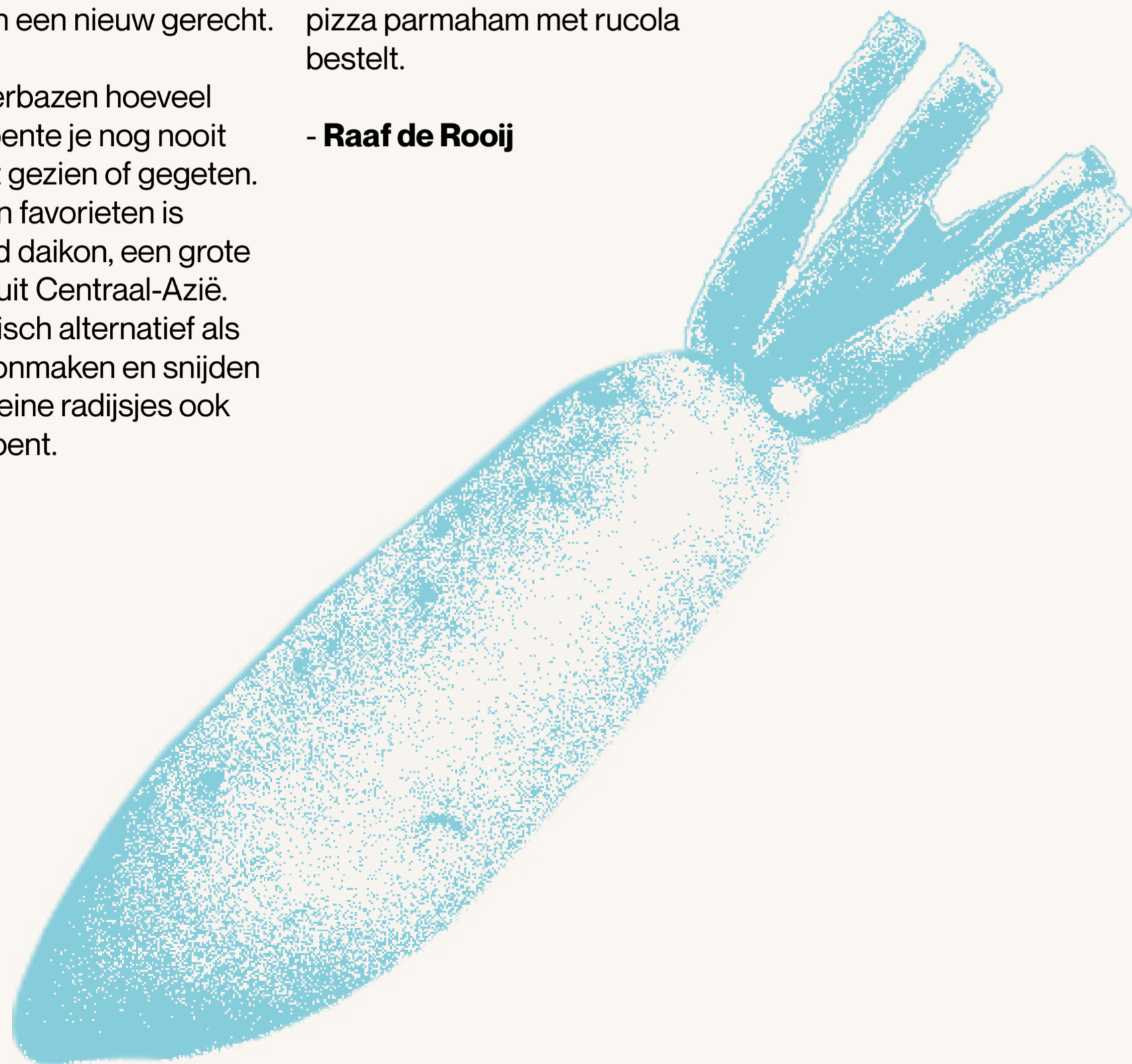
Ik ben dol op verandering, als ik het maar zelf in de hand heb. Iedere week een ander kapsel, kledingstijl, persoonlijkheid? Niks is mij te gek.

Maar als er iets is waarin verandering mij het meest prikkelt, is het wel voedsel. Op een goeie dag ben ik wel te vinden in de toko om een kwartier lang voor de schappen te staan om producten te zoeken die ik wel weer kan gebruiken in een nieuw gerecht.

Het zal je verbazen hoeveel soorten groente je nog nooit eerder hebt gezien of gegeten. Één van mijn favorieten is bijvoorbeeld daikon, een grote witte radijs uit Centraal-Azië. Een fantastisch alternatief als je het schoonmaken en snijden van al die kleine radijsjes ook geheel zat bent.

Ik denk dat je wel door hebt dat ik graag open sta voor allerlei soorten keukens en tradities. Tijdens een etentje zal ik dan ook iedereen pushen om alle (voor mij) onbekende hapjes te bestellen; gewoon om het een keer te proberen. Wie weet krijg ik nooit meer de kans om mijn smaakpapillen te verwennen of te straffen met deze gerechten. Welke uitkomst het dan ook heeft, maakt mij niet uit. Op z'n minst ben ik niet de persoon die voor de zoveelste keer een pizza parmaham met rucola bestelt.

- Raaf de Rooij

Als ik er zelf geen controle over heb ga ik meestal voor dat laatste.

In mijn eigen keuken wil ik alles uitproberen. Van de Israëlische keuken - wat mijn lievelingskeuken is - tot de Indiase- of Spaanse keuken.

Maar dan zit je in een restaurant en krijg je de menukaart in handen. Iedereen heeft wel een favoriet gerecht waarvan je zeker weet dat het altijd een goede keus is. Maar nu zit je in een restaurant wat je allemaal onbekende recepten en combinaties van ingrediënten kan voorschotelen. Ga je iets nieuws proberen of ga je voor de bekende weg?

Als ik er zelf geen controle over heb ga ik meestal voor dat laatste. Ik probeer mezelf wel altijd te pushen om eens wat anders te proberen, maar toch komt in de pizzeria altijd die pizza Parmaham op mijn bord terecht. In dat Japanse restaurant ga ik altijd voor dezelfde ramen. Uit eten gaan is voor mij speciaal en inmiddels bijna een hobby. Wel helaas een dure hobby, vandaar dat ik niet zo vaak kan gaan. En waarom ik ook graag elke keer met een positief gevoel naar buiten wil lopen. Het houden van verschillende smaken maar toch altijd hetzelfde kiezen is enorm tegenstrijdig. Maar, het eten wat ik bestel is in ieder geval wel altijd lekker.

- Romy Klomp

Bedankt.

Romy & Raaf

PRIKKEL
magazine